

αρμένικος

αρμένικος, -η κ. -ια, -ο, επίθ. [<Αρμένης + κατάλ. -ικός]. **1.** που ανήκει ή αναφέρεται στον Αρμένη ή στην Αρμενία, που είναι σχετικός με τον Αρμένη ή την Αρμενία: «αρμένικη προφορά || αρμένικα προϊόντα». **2.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα αρμένικα**, η γλώσσα που μιλούν οι Αρμένιοι·

- αρμένικη βεγγέρα, βλ. λ. [βεγγέρα](#)·

- αρμένικη βίζιτα, επίσκεψη που κρατάει μεγάλο χρονικό διάστημα και γίνεται γι' αυτό το λόγο ενοχλητική: «ήρθε να μας δει για λίγο κι έγινε αρμένικη βίζιτα»·

- μιλώ αρμένικα ή τα λέω αρμένικα, μιλώ σε κάποιον με τρόπο που δεν μπορεί να με καταλάβει: «γιατί δε με καταλαβαίνεις, ρε παιδάκι μου, αρμένικα στα λέω;»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας